

indbringe Mindre, end der var tilfjgt ved den oprindelige Brænderiafgift alene. Naar jeg tager det sidste Aar, hvorom jeg har været istand til at hidstfaffe saadanne Data, at en Sammenligning kan foretages, nemlig Finantsaaret 1880—81, da stiller Forholdet sig saaledes: Krigsskat paa Indførelstolden udgjorde et Beløb af 2,188,000 Kr. og Krigsskat paa Brændevin 1,007,000 Kr., hvilket tilsammen altsaa udgjorde 3,195,000 Kr. Samtidig dermed var den ordinære Brænderiafgift 2,013,000 Kr. og Krigsskatten paa Brændevin, som sagt, 1,007,000 Kr., altsaa tilsammen var Skatten paa Brændevin 3,020,000 Kr. I omtrent samme Tidsrum, nemlig fra 1ste Juli 1880 til 30te Juni 1881, er der produceret 38,146,000 Potter Brændevin af 8 Gr. Loven af 7de Februar 1851, som bestod dengang, da Krigsskatten vedtoges, tilfjgte at lægge en Skat af 4 Skilling pr. Pot 8 Gr. Brændevin. Det vil altsaa paa det nævnte Kvantum sige en Skat af 3,178,000 Kr. Nu har imidlertid Brændevinskatten i samme Aar, baade den ordinære og Krigsskatten tilsammen, kun indbragt 3,020,000 Kr., altsaa 158,000 Kr. mindre, end der oprindelig var tilfjgt; med andre Ord, for at finde Krigsskattens reelle Beløb, maa man trække ikke blot den hele Krigsskat paa Brændevin, men yderligere 158,000 Kr., fra det nominelle Beløb, først da kommer man til det Beløb, som Loven af 5te August 1864 virkelig lægger paa Konjumenterne udover det, som ved de tidligere bestaaende Love var tilfjgt. Og vi komme da til et Beløb af omtrent 2 Mill. Kr.

Jeg har til Slutning at henvende et Par Bemærkninger til den høitærede Finantsminister. Den høitærede Finantsminister gjør mig Uret, naar han antager, at jeg har villet rette nogen Bebreidelse mod Landsthinget for den Beredvillighed, dette Thing har vist til at forandre sine Anskuelser, naar det blev overbevist af de Argumenter, som fremsførtes om, at det Standpunkt, det indtog, ikke var fuldstændig holdbart. Jeg anerkjender tværtimod i høieste Grad en flig Beredvillighed, og det er kun mit Haab, at Landsthinget vil vise sig i ligesaa høi Grad paavirkeligt overfor de Argumenter, som fremkomme fra denne Sal angaaende Beretrigelsen af en Fordring om en Formindskelse i Statsindtægterne, en Fordring, som utvivlsomt fra dette Things Side vil blive stillet som en nødvendig Betingelse for Gjennemførelsen af denne Lov. — Den høitærede Finantsminister henvendte nogle Bemærkninger til mig om Tolden paa Ost. Jeg erkjender tilfulde Korrektheden af den Berigtigelse, at det var unøiagtigt af mig at sige, at Landsthinget ifjor havde godkjendt en fuldstændig

Ophævelse af Ostetolden; det var kun den Ost, der indgik uden Emballage, som det besluttedes skulde være toldfri. Iøvrigt maa jeg tilstaa, at den høitærede Finantsministers Argumenter for Ostetoldens Bevarelse forekom mig at være mere modfjgende, end jeg forud havde tænkt mig. At man skulde have statistiske Oplysninger fornødne for at godtgjøre, at der her i Landet indførtes Luxusost, forekommer mig albeles ufandsynlig; det var dog Noget, vi Alle vidste paa Forhaand. Forsaa vidt man vilde indhente Oplysninger herom og har indhentet dem, maatte Meningen dermed dog vel være at godtgjøre, at Mængden af indført Luxusost var saa langt overveieende over den almindelige Ost, at der deri skulde ligge et Argument for, at denne Sidste ikke behøvede at indføres. Men dette er saa langtfra at være godtgjort, at tværtimod, naar der under de nuværende Omstændigheder overhovedet indføres simpel Ost, saa er det det stærkeste Argument for, at naar Tolden ophæves, kunne vi vente, at meget bethdelige Kvantiteter af simpel Ost ville blive indførte, og at der i Virkeligheden er stærk Trang til en saadan Indførelse. Jeg tror ikke, at den simple Ost vil blive i væsentlig Grad billigere, naar vi ophæve Tolden, men jeg tror, at den i væsentlig Grad vil blive bedre; der vil kunne indføres Kvaliteter, som, om de end ikke ere særdeles fine, dog ere bedre end den simple Ost, der produceres her i Landet og til omtrent samme Pris som den, der nu tages for indenlandsk simpel Ost. Men det mærkeligste Argument for Ostetoldens Bevarelse var dog den høitærede Ministers Slutningsbemærkning, ligesom det i Damernes Breve er Efterskriften, der er det mest Interessante. Den høitærede Minister sluttede med at gaa fra Luxusargumentet over til et fuldstændigt Beskyttelsesargument, idet han udtalte, at da vore Nabolande have Told paa Ost, vilde det, saafremt vi ophæve vor Ostetold, blive til stor Gene for vore Meierier; vi vilde derved kaste vor Beskyttelse bort, uden at de Andre gjorde Gjengjæld. Dette er et Argument til Fordel for Beskyttelse af de indenlandske Meierier, altsaa noget helt Andet og Ngt end det, hvorom der før var Spørgsmaal, at beskatte sin Ost som en Luxusgjenstand. — Den høitærede Ministers Bemærkninger om Tolden paa Vin — jeg veed ikke ret, om disse Bemærkninger vare henvendte til det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 4de Valgtreds (Scharling) eller til mig, men jeg vil ialfald tillade mig at besvare dem — vise, forekommer det mig, hvor mærkvaerdig forskjelligt to Par Vine kunne se paa den samme Ting, endog paa de